

Chuyên Nobel Văn Học: Không gì nhảm nhí

Tác Giả: Bùi Tín (Blog VOA)

Thứ Năm, 20 Tháng 9 Năm 2012 06:03

... thơ là ông đợc các đợc Phợc, thợc, thánh, tiên nhợp vào ông, tợc nhiên viợc tợc mợc chợc đợc đợc 121 bài thơ theo kiợc Đợc ng Thi, khi 4 câu, khi 6 hay 8 câu, sáng ra đợc lợc không phợc i sợc a chợc a gì nợc a.

Trong nợc đang bàn tán sôi nợc i vợc mợc tợc án văn hợc cợc kợc bê bợc i, mợc tợc viợc nợc trợc ng Viợc n Công Nghợc Viợc n Thông thuợc Trung Tâm Khoa Hợc Quợc Gia sáng tác mợc tợc p 63 bài thơ, đợc mợc tợc sợc quan chợc cợc văn hợc hàng đợc u đánh giá cợc kợc cao, tợc chợc hợc i thợc o linh đờc, còn đợc nhợc đợc a ra quợc tợc đợc ng cợc Giợc i Nobel Văn Hợc.

Đó là ngài Viợc n Trợc ng Hoàng Quang Thuợc n, đợc ng viên cợc ng sợc n, vợc i thi phợc m Thi Vân Yên Tợc, ra mợc tợc bợc n đợc tợc cuợc i năm 1999, đã in đợc 25,000 bợc n, mợc tợc kợc lợc vợc xuợc tợc bợc n, phát hành. Thi phợc m này đã đợc đợc chợc ra tiợc ng Anh, Poetic Clouds of Yên Tợc, và tiợc ng Pháp, Les Nuages Poétiques de Yên Tợc.

Ngày tợc năm 2001 tôi đã nhợc n đợc 1 cuợc n sách cợc a ông Thuợc n gợc i tợc ng, thợc tợc là mợc tợc giai phợc m vợc khoa hợc và nghợc thuợc tợc in n-trình bày, gợc m cợc 3 thợc tiợc ng Viợc t, Anh, Pháp xen kợc nhau, có 20 bợc cợc nhợc màu minh hợc a cợc nhợc quan cợc vụng Yên Tợc, có lợc i giợc i thiợc u tán tợc ng lên tợc n trợc i xanh cợc a nhà văn Ngô Văn Phú, cho rợc ng “nhợc ng câu thơ có hợc n cợc a tác giợc là nhợc lòng thành mà Phợc tợc đợc cho anh.”

Ông Hoàng Quang Thuợc n kợc lợc i rợc ng đêm đợc u tiên ông đợc n thợc m vùng này cùng mợc tợc bợc n thơ, 2 ngợc i ngợc lợc i chùa trên núi cao, ông bợc ng thợc y mình cợc kợc hợc ng phợc n, nguợc n thợc dào đợc t, liợc n bợc o bợc n cho mợc tợc p giợc y trợc ng, thợc là ông đợc các đợc Phợc, thợc, thánh, tiên nhợp vào ông, tợc nhiên viợc tợc mợc chợc đợc đợc 121 bài thơ theo kiợc Đợc ng Thi, khi 4 câu, khi 6 hay 8 câu, sáng ra đợc lợc không phợc i sợc a chợc a gì nợc a.

Tợc tợc cợc các bài thơ đợc u tợc lợc i cợc nhợc quan cợc vụng Yên Tợc, nợc i Vua Trợc n Nhân Tông tợc bợc ngai vàng đi tu tợc i chùa này đợc trợc thành Đợc Thánh Trợc n linh thiêng, tợc mây, núi, rợc ng cây, suợc i, thác và tâm tợc thiợc n đợc nhợc thanh thoát cợc a mợc tợc tín đợc ngoan đợc o.

Chuyện Nobel Văn Học: Không gì nhỏ mọn

Tác Giả: Bùi Tín (Blog VOA)

Thứ Năm, 20 Tháng 9 Năm 2012 06:03

Trên báo chí nhà nước và trong hội thảo, có nhiều người hạ thấp, coi đó là thành tích của Phật, của thánh, của thần, của tiên nhập thế, nhập thân vào nhà thơ Hoàng Quang Thuận, coi đó là thế “thiên,” có giá trị đặc biệt, trở thành tài sản quý giá, xứng đáng giành thi đua đi ngang cạnh giải Nobel Văn Học, cùng các chiến sĩ giải thưởng Văn Học Quốc Gia thời Đệ Nhất Cộng Hòa. Các vị chức sắc cấp cao của Bộ Ngoại Giao tin dùng sai lầm nghiêm trọng thế “thần thánh” trên đây, hạ thấp giá trị thi đua xứng đáng ra khỏi phạm vi giải thưởng đặc biệt này, để làm vang vọng cho dân tộc.

Thờ ờ và bâng bâng sấm nôm và sét đánh trời berti. Các nhà thần thánh nói chuyện giải thưởng. Một số nhà thơ, nhà văn, nhà bình luận văn học am hiểu nhiều xét cả 63 bài thơ trong tập Thi Văn Yên Tử đều có một trung bình, phần lớn là phạm luật bằng trắc rất chặt chẽ của thể Đường. Tập thơ không có gì là thi pháp cao sâu, toàn là chữ nghĩa sáo mòn, hình ảnh cũng khuôn sáo, thi pháp một mình riêng tẻ. Nghĩa là chữ tốt nhưng rất non, rất xoàng, đúng ra là điển hình trung bình.

Những nghiêm túc học nhiều là việc luật sự yêu văn thơ Minh Tâm tập trong Sài Gòn có trong tay một tài liệu “Chùa Yên Tử: Lịch sử, truyền thuyết, di tích và danh thắng” bâng lên tiếng cho rằng phần lớn các bài thơ của ông Hoàng Quang Thuận là chép gọt nhai nguyên chất nghĩa là ra từ bản tài liệu trên đây, do ông Trần Trọng Nghĩa là trưởng ban quản lý khu Yên Tử khi thảo luận trước năm 1997.

Nói có sách mách có chông, Luật Sư Minh Tâm liên công bố 25 điểm tập thể như Yên Tử trong tài liệu nói trên, tập thơ ông có 25 bài thơ của ông Hoàng Quang Thuận, để chứng minh rằng ông Thuận đã đạo thơ, nói thơ ra là ăn cắp văn nghệ khác làm thành thơ của mình, chứ không có chuyện thần thánh tiên Phật nhập vào ông, mà đây chỉ là trò diễn bịp, mang tính chất lừa dối trong văn học.

Đến vậy mà vẫn án văn học các kẻ nhòm nháy và nhòm này vẫn chưa dám hăm, kẻ thù. Các quan chức cấp cao nhòm trong Hội Nhà Văn và trong Liên Hiệp Văn Học Nghệ Thuật vẫn loanh quanh, im lặng, né tránh búa rìu của công luận, chông đỡ yểm trợ, cãi chày cãi cối rên trong sáng tác nhiều khi có sự đồng cảm, chung ý chung lòng, nhiều khi nhòm ngòm duy liên gộp và trùng lặp nhau, rằng chính ông Trần Trọng Nghĩa không la lên là “Tôi bịp ăn cắp!” thì ông Thuận không hề có tội.

Nhiều blogs tập do cho biết ông Hoàng Quang Thuận rất giàu, nhà doanh thu của công ty viễn thông nhà nước, còn do buôn thần bán thánh qua cuốn sách của ông giành môi trường mê tín dị đoan đang lan tràn, chỉ vài đêm mà ông Thuận cùng Tổng Hội Nhà Văn thu được hơn 30 tỷ đồng.

Ông còn xem bói, lầy quạ tởm, chơi trò đờng bóng đờng lầy a bốp công chúng rồi ông là người sống trong thế giới dờng có quan hệ chặt chẽ với các biệt phái âm... rồi người đi sách ông sống ở các hàng ngũ phúc, may mắn, thành công, hạnh phúc. Ông vốn thiên nhiên thì như là trong sáng, vô tư, minh bạch và lòng thiện.

Nhân đây xin ghi lại 2 đoạn trích từ tài liệu về Yên Tỵ của ông Trần Trọng và 2 bài thơ trong tập thơ của ông Hoàng Quang Thuận, để bạn đọc đánh giá một cách khách quan công bằng.

Đoạn văn của Trần Trọng: “Cá tôm say nước nhẩy lia thia, trăm hoa khoe sắc bên bờ suối, mồi hay 9 suối chung dòng; con suối chia cắt tuy nhiên đi Nam Mưu thành 9 dòng.”

Bài thơ của Hoàng Quang Thuận: (Chín suối chung dòng)

“Trăm hoa khoe sắc bên bờ suối

Cá tôm say nước nhẩy lia thia

Mồi hay 9 suối chung dòng mồi

Đường đi Nam Mưu suối cắt lia”

Đoạn văn của Trần Trọng:

“Nhưng đêm trăng sáng, lên tháp ngắm trăng thút thú, trăng treo trên cành tùng, trăng rực vàng trên cánh hoa điếc sắc nước hàng và đỉnh huyệt sông đêm, Trăng gõ vào đỉnh tháp, mồi bồng bồng trôi, cánh nhạn tấp nập đây lung linh huyền ảo.”

Bài thơ của Hoàng Quang Thuận: (Trăng Yên Tử)

“Trăng treo lơ lửng trên cành tùng

Trăng rực vàng trên cánh hoa nhung

Song đêm sắc nức mùi hoa dãi

Mùi bông trắng trôi giữa núi rừng”

Vì 2 thí dụ rành rành như trên mà họ còn không chịu nhận là đố văn, là ăn cắp, là lừa bịp bợm đốn, là chơi trò ma quỷ, bán bợ cho thần thánh tiên Phật. Điều đáng sợ là trong một xã hội đố điên, sấm sét trời rung đất chuyển nên công chúng ngay thốt vờn không thức tỉnh những các nhóm quan chức mê muội vì quyền lực và tiền bạc.

Cũng thốt may là Hội Liên Hiệp Văn Học Nghệ Thuật Việt Nam chưa kịp gởi hồ sơ đi ứng cử giải Nobel Văn Học thơ gì.